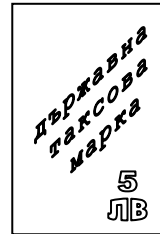
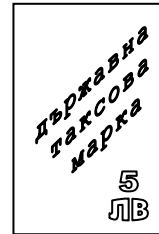

ДО Административен
съд – София град

Ж А Л Б А

От Юлиан Атанасов Чолаков

Бул. "Владислав Варненчик" №133, бл.40,
вх.А, ап.43, 9004 гр.Варна

СРЕЩУ писмо № 01.03-97 /19.11.2007 на директора на правителствената информационна служба по повод заявление за достъп до обществена информация (ДОИ) от 16.05.2005.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ,

На основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) с горното заявление на МС са поставени следните въпроси:

1. От кога датира практиката МС да обработва предизборната или друга кореспонденция на управляващата партия, аналогично на отговора, регистриран с № 5270 /02 от 03.05.2005 г.?
2. На какво основание е практиката по т.1 ?
3. Колко писма до централата в София или до офиси на НДСВ в страната, или депозирани в тях молби на граждани, са препратени за обработка и получени в МС?
4. На колко от писмата и молбите по т.3, МС е изготвил и изпратил отговор?
5. Какви са числата по т.3 и т.4 само за 2005 година?

С писмо рег.№ 5270 /02 от 28.05.2005 бях уведомен, че в МС са получили заявлението. С решение № 4153 /25.04.2007 по адм. дело № 10007 /2006 ВАС отмени мълчаливия отказ на МС да се произнесе по това заявление и му върна преписката с указание да се произнесе **с решение**, съобразено с разпоредбата на чл. 28 ал.2 от ЗДОИ.

Съдебното решение е в сила от 06.11.2007 г. По този повод вместо **с решение**, с уведомително писмо № 01.03-97 /19.11.2007 директорът на правителствената информационна служба Таня Джаджева ми съобщи, че *“няма практика МС да обработва предизборна или друга кореспонденция на управляващата партия. Ако такава е постъпила, тя се изпраща по компетентност, за което гражданинът се известява”*. Конкретният случай бил точно такъв, а с това *“изчерпваме отговорите и на другите четири въпроса, отправени в заявлението”*, е заключила Джаджева.

С оглед целта на ЗДОИ, уведомителното писмо имплицитно съдържа мълчалив отказ. В него няма нищо полезно и законосъобразно, няма и морал. Защото какво по-лесно от това да се отговори на въпроси №1 и №2 с “Няма такава практика, Вашият случай е единствен” и на №3, № 4 и № 5 с “един брой”. Лесно, ако не би се създад официален документ с невярно съдържание. Може би затова в атакуваното писмо превантивно е отбелязано,

че в мотивите на съдебното решение изрично се сочи, че от писмото на МС “не може да се прави извод за съществуваща практика на МС да обработва предизборна или друга кореспонденция на управляващата партия” /цитат от решение № 10809 от 06.11.2007 г. по адм. дело № 4879 /2007 г. на ВАС – стр.2, ред 11-13 отгоре-надолу/.

Любопитно е, че правителственият говорител черпи данни какво се случва в МС от решението на ВАС, за да се позове всъщност на поредното “погрешно”, за да не кажа лъжливо умозаклучение на Андрей Икономов, по-известен като **Заличителят** на паркове и резервати. Защото в този случай неговите неудачни мотиви вече са “отменени” от ВАС. Ако пожелае и се съсредоточи, може би и Джаджева ще осъзнае, че с текста на *“стр.2, ред 11-13 отгоре-надолу”* не се мотивира **влязлото в сила** решение, а се преразказват мотивите на Зчл с-в за **отмененото** решение № 2744 /15.03.2006 по дело № 6223 /2005 с докладчик Андрей Икономов, чиито “природозащитни” тези са изградени чрез елементарно **хитруване за измама** по софистичния алгоритъм: **“Щом няма точни граници на защитената територия, няма и защитена територия.”** Тук методът е аналогичен: **“Отделните случаи на злоупотреби по служба в МС не правят практика, а щом няма практика, няма и отделни случаи.”**

Признак за наличието на системни аналогични злоупотреби в МС и повод за заявлението за ДЗОИ от 16.05.2005 е обстоятелството, че на изпратеното до централния офис на ул.“Врабча” №23 предложение за предизборен ангажимент на партия НДСВ относно проблемите “**корупция, престъпност и бедност**”, отговор получих от МС в стандартно и любезно писмо № 5270 /02/ 03.05.2005 г., но съдържащо изключително обидното за мен клеветническо изречение “**Благодарим за проявената гражданска позиция и доверието, което изразихте към министър-председателя**”. Обидно заради лъжливото твърдение за някакво доверие, каквото уж съм бил изразил към този “почтен във всичко носител на новия морал в българската политика”, тогава все още действащ министър-председател.

В подписаното от Джаджева уведомително писмо се твърди, че през 2005 година в МС “*Запознавайки се със съдържанието на изложението Ви, изпратихме същото по компетентност на Политическия съвет на НДСВ... С това е спазен **принципът за разделение на властите**, залегнал в чл.8 от КРБ*”. От нейното писмо не става ясно към законодателната, изпълнителната или съдебната власт се причислява в Министерския съвет Политическият съвет на партия НДСВ и дали Джаджева различава двата съвета. Писмото не е отказ, но не дава и отговор на въпросите в заявлението. Макар и витиевато, то съдържа изрично волеизявление на овластено по реда на ЗДОИ длъжностно лице, непосредствено засягащо правото и законния интерес на заявителя да получи исканата информация за **конкретни дати и числа** и очевидно подлежи на съдебна проверка. Нефелният спрямо целта на специалния ЗДОИ резултат е постигнат с неспазване формата на издадения индивидуален административен акт – издадено е уведомително писмо по повод заявлението, вместо недвусмислено решение по самото заявление, с което съгласно чл.28 ал.2 от ЗДОИ би трябвало да се предостави или мотивирано да се откаже предоставяне на достъп до исканата информация. Софистичното хитруване “има случаи, няма практика” определя и резултата: няма отказ, няма и отговор на въпросите; няма закон, няма и морал.

Ето защо **МОЛЯ** да отмените нефелното писмо на основание чл.146, точки 2, 4 и 5 от АПК поради противоречие с чл.28 ал.2 изр.2 и с целта на ЗДОИ, и с **моралните норми** на правовата държава, каквато е Република България според чл.4 от Конституцията и дадете **подробни** указания за правилно прилагане на специалния ЗДОИ с надеждата, че при третото произнасяне по заявлението от 16.05.2005 г. МС и правителственият говорител или друго компетентно длъжностно лице ще съумеят да се справят успешно с тази оказала се нелека задача, като ми присъдите и разноските за делото.

Поради чувствителността на МС към понятието **практика** уточнявам, че с въпросите в заявлението се визира по-скоро броят на отделните случаи и в частност откога е първият известен такъв случай. В този смисъл, не настоявам за отговор на въпрос №2. “*На какво основание е **практиката** по т.1 ?*”

Приложения:

1. Залепени две ДТ марки по 5 лв в качеството на документ за ДТ в размер на 10 лв, платена на основание чл.2 ал.1 изр.2 от ЗДТ и буква “в” изр.4 от **изменението** в Изв., бр.88 от 01.11.1957 г. на Инструкция № 6 по ЗДТ, издадена от министъра на финансите, обн. бр.17 от 27.02.1953 г.: “ДТ за суми до 20 лв се заплащат с ДТ марки.”

2. Препис от жалбата.

Гр. Варна, 11.12.2007 г.

С уважение: ( ) /Чолаков/